

Könyvajánló

W. Somerset Maugham:

Színes fátyol

Maugham kisregénye egy fordulatokban bővelkedő szerelmi háromszög története, amely az 1930-as évek Londonjában kezdődik.

A főhős, Kitty, a kor elvárásainak megfelelően és családjának nyomásának engedve feleségül megy egy bakteriológus-kutatóhoz, Walterhez. Kettejükben semmi közös nincs, Kitty nagyvilági életet élő fiatal lány, Walter nagyon fess férfi, komoly tudós.

A közös életüket Kínában kezdik, Walter itt kap munkát, éjt nappallá téve dolgozik, kevés ideje jut feleségére. Az unalmas mindennapok elől Kitty egy helyi, szintén házasságon kívül született, Charles karjaiban keres vigaszt, a viszony azonban nem marad sokáig titokban férje előtt. A megcsalt férfi ultimátumot ad az asszonynak, elvállalja tőle, ha Charles írásban garantálja, hogy ő is elhagyja a feleségét, és elveszi Kittyt, vagy pedig vele tart az ország közepén lévő hegyi városkába, ahol éppen a kolera szedi áldozatait. A nőt hatalmas csalódásként éri, hogy szeretője nem áldozza fel érte a korábbi életét és rangját, így kénytelen-kelletlen követi férjét a szinte biztos halálba. A kietlen, de egzotikus vidéken elkezdődik mindkettejük „fejlődéstörténete”. Walter eleinte képtelen megbocsátani Kittynek a hűtlenségét, és önmagának azt, hogy szerette a nőt, pedig tudta, hogy csak a konvenciók miatt ment hozzá feleségül.

Tragédiák sora következik be, a gyilkos kór számolatlanul szedi áldozatait, Walter szélmalom-harcot vív ellene. Mindezek mellett Kitty magányos, mellőzött és nagyon fél. Az elkényeztetett, butuska, gögös nő elkezd értékelné az őt körülvevő világot, megérteni az embereket, különbséget tud tenni látszat és valóság, igazi és megjátszott érzelmek között. Az élettől sorra pofonokat kap, melyek jó irányba indítják: elkezd másokon segíteni, és már nem fél egyedül szembenézni a nehézségekkel.

A Színes fátyol nem tipikus szerelmes regény, nincs a végén nagy egymásra találás, „boldogan éltek, míg meg nem haltak” befejezés. Maugham ebben a történetben a szerelmet, nem mint a boldogság velejáróját jeleníti meg, hanem olyan érzelmeként ábrázolja, amely – mint jelen esetben is – gyötrelmet okoz(hat).

Jó olvasást kívánok: Mócsán Krisztina, könyvtáros

Ui.: A regényből két filmes adaptáció is készült, de ezek megtekintését könyvkedvelő ismerőseimnek, barátaimnak csak az olvasást követően ajánlom.